

علم بیان: یکی دیگر از علوم بلاغی است که در آن یک معنی و مفهوم به شیوه‌های

مختلف بیان می‌شود. یکی از مباحث علم بیان «تشبیه» است.

تشبیه: یکی از اقسام فصاحت و بلاغت است که در آن چیزی را به چیزی دیگر تشبیه

می‌کنیم.

هر تشبیهی چهار رکن دارد :

مشبه: که به چیزی تشبیه می‌شود.

مشبه‌به: که چیزی به آن تشبیه می‌شود.

وجه شبه: ارتباط و صفت مشترک بین مشبه و مشبه به است و البته وجودش در

مشبه به واضح‌تر از وجودش در مشبه است.

اداة تشبیه: کَ ، مِثْلَ ، کَأَنَّ ، یُشَبِّهُ

✱ القران كالنور في الهداية. (ک: اداة تشبيه)

مشبه مشبه به وجه شبه

نکته: وجه شبه در عربی معمولاً **جار و مجرور** یا **تمییز** است.

نکته: چنان که می‌دانیم مشبه و مشبه به هیچ‌کدام نقش محسوب نمی‌شوند و

جمله را می‌توان کامل تر کیب نمود.

تشبیه بر سه قسم است :

(۱) مجمل: که در آن وجه شبه حذف می شود: أنت كالبحر

(۲) مؤکد: که در آن اداه تشبیه حذف می شود: أنت بحرٌ في الجود

(۳) بلیغ: که در آن اداه تشبیه و وجه شبه هر دو با هم حذف می شوند: أنت

بحر.